

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. De loco in quo pascitur à facie Serpentis: & ad quæ usque tempora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

bebat ut Aquila : aspiciebam donec evulsa sunt ala eius. Ezech. 17. de Rege Babylonis dicitur v. 3. *Aquila grandis, magnarum alarum.* Et de Rege Ægypti, v. 7. *Aquila altera grandis, magnis alis.* Jer. 48. de vastatione Moabitarum per Regem Babylonis, v. 40. *quasi Aquila volabit & extendet alas suas ad Moab.*

2. Ecce quâ formâ prævidit S. Joannes Mulierem Ecclesiam, & in quo statu tranquillitatis in quem effugit liberatâ & superior facta persecutione quam & Judæi dudum & Gentes moverunt.

duæ alæ: DATÆ SUNT, inquit, MULIERI ALÆ DUÆ, AQUILÆ MAGNÆ. Magna Aquila & biceps est Imperium Romanum : cujus ambas alas prædicit Joannes datum iri Ecclesiæ militanti, quam Draco persequitur. Duæ alæ sunt Imperium Occidentale & Orientale : quorum alterius est sedes Vetus Roma, alterius Nova Roma seu Constantinopolis.

Data ut volaret: 3. Alæ illæ duæ datæ sunt, ad *volandum* : excelsio & felici volatu qui est exaltatio ac propägatio Religionis Chri-

stianæ. quæ acceptis alis, sibi datis à DEO ut esset expeditior à persecutione, provolat & penetrat ulterius IN DESERTUM, id est in nationem Gentilium de qua Isaias fusè sub similitudine deserti, cap. 35. v. 1. & 2. *Lætabitur DESERTA & invia, & exultabit SOLITUDO, & florebit quasi lilium : germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans gloria,* inquit, *Libani data est ei, decus Carmeli & Saron : ipsi (Gentiles) videbunt gloriam Domini (lucem fidei Christianæ) & decorem DEI nostri.*

Hoc illud est desertum, & hæc Solitudo, in quam fugit Mulier id est evasit à persecutione: quando ipsa potius occupavit Gentes & amplexa est sub alis suis. Quippe adventu Mulieris effloruit illa Solitudo : & gloria, quæ fuerat Libani ac decor qui fuerat Carmeli, eò ex Judæa translata sunt cum sceptro ac Majestate Imperii Christiani.

Et dici potest, hanc evasionem æquivalere Silentio illi seu quieti, de qua in prima Parte Apocalypsis initio Capitis octavi.

S. II.

De loco in quo pascitur à facie Serpentis : & ad quæ usque tempora.

In locū suum: 1. **D**icitur hoc desertum esse LOCUS Mulieri SUUS, in quem debuit evolare. Quoniam is ei

proprius locus, assignatus est à Prophetis, jamque præparatus per martyria & prædicationem inceptam : locus Neo-

Neophytarum Gentium, quæ fuerant omnino infideles & desertæ à fide ac desolata à DEO.

Ubi aliter:

In eo loco tam suo & vasto est futura tutior Ecclesia cum his alis: & remotior, tanquam volatu sublimiore, A FACIE SERPENTIS dejecti in terram. Ubi, quæ DEI est providentia, non tantum secunda præcedentes effugit persecutiones: sed oportet eam ali & vegetari atque excrecere: depassâ passim superstitione, & idolis demolitis in Oriente & Occidente: quoad humanum genus totum imbutum sit famâ Evangelii; penetraturâ usque ad Indias procul & propediem in novum orbem.

Per tempus &c.

2. Jam quod additur, PER TEMPUS ET TEMPORA ET DIMIDIUM TEMPORIS, hoc præsignificat perseverantiam Mulieris usque ad extrema tempora, de quibus præpotens & præ omnialio tempore fuit commemoranda protectio futura: & quod aletur etiam tunc, per illam usque exodum temporum. Absit enim opinio, quasi tunc primum ei datæ sint alæ, vel ut pro novissimo tantum trium & dimidii annorum, aut eo fine ut lateat: immò non potest latere Mulier illa (civitas supra montem, & lucerna non sub modio, Matth. 5. v. 14. & 15.) nec istâ quidem morâ temporis ultimâ & exiguâ: quando namque persecutio futura est toto orbe, quomodo non toto etiam orbe Mulier? & verò aletur patiendo. Quamobrem nequam ille est sensus, & causa alarum ista, & usus tam humilis ac brevis alatum tantarum, utpote aquilæ magnæ,

Pars II.

& duarum celebrium: sed est sensus quem jam dicemus.

3. Exprimuntur hoc tam fecundo versu 14. & paucis perstringuntur hæc tria: primò, alæ datæ duæ, Orientem versus & Occidentem. Secundò, ad quem locum & in quem terminum volatus ejus: videlicet, quâ patet desertum qui est locus Mulieris ut inibi alatur & illum impleat. Tertiò, ad quod usque tempus perseveratura sit, ac perrecturus illam alere DEUS: videlicet, per totum illud spatium temporum, quæ secutura sunt, usque ad novissima & specialiter per hanc Apocalypsin prophetata tria tempora & dimidium, illa tam brevia quàm ardua: Nec solum, uti diximus, usque ad illa; sed etiam, uti dicit Apocalypsis, PER illa prorsus, & eventu oprato ac victorioso adversus Serpentem.

Juxta quam expositionem facile est Lectori significationem pervidere particulæ UT in hoc loco Apocalypseo tum in hoc Versu 14. quo dicitur: UT VOLARET IN DESERTUM IN LOCUM SUUM UBI ALITUR &c. tum in v. 6. sup. in quo dicitur Mulier fugisse IN SOLITUDINEM UBI HABEBAT LOCUM PARATUM A DEO, UT IBI PASCANT EAM &c. Nempe tò UT habet plenissimum suum significatum: nam præterquam quod indicet causam propter quam alatur, significat præterea & præmonstrat eventum futurum, illum memorabilem in novissimo temporum, quasi dicat: Continget tandem, & eum demum exitum habebit opera & effectus ali-

C

monia

Expositio intergra versu 14.

Et particulæ UT;

Cui duplex significatum;

monia impertita: & partus exhibiti hic erit fructus; etiam in illa postrema persecutione (celebri & brevi trium ac dimidii annorum) perseverare Mulierem, & inveniri vegetam confortatamque spiritu ac numero fortissimo Martyrum, & prævalere. Nam quod Ob quæ finem; & particula UT recipiat hunc sensum in Scripturis, & habeat pro sua germana interpretatione non solum causam finalem, quem simul sensum hic retinet; sed eventum futurum: nimium quantum patet in exemplis ei qui vel modicè versatus est in sacris paginis.

quo memorabili eventu. (Maldonatus in illud S. Lucæ cap. 2. v. 35. UT revelentur &c. particulam, inquit, UT, non causam sed eventum & consequentiam significare, innumeris iam locis ostendimus.)

Summa sensus est, quam diximus: data sunt Mulieri alæ hunc in finem à DEO, ut expedita esset ad pervolandam nationem Gentilium, locum sibi præparatum & præostensum: Eousque &

in hunc finem alæ & officium illarum. Ibi in illo loco suo proprio, tantopere sub Judæis deserto & tam his procul, pascetur & vegetabitur toto illo spatio quo implebuntur tempora nationum & prædicatio ac salus Gentibus: quando superventura sunt illa nominatissima tempus & tempora & dimidium temporis, qui erit periodi rerum exitus, à quo propè tunc aberit consummatio mundi. Dicamus sine omni ænigmatate: Ecclesia liberabitur à persecutione Imperatorum, & evehetur in Imperium orbis Romani per Orientem & Occidentem: qui est finis alarum. Curæ autem erit DEO, & proficiet in Gentibus totâ illâ duratione cui præfinitus terminus erit tempus & tempora & dimidium temporis, celebræ à persecutione novissima prædictâ, & à reversione Judæorum, & à consummatione vicinâ temporum omnium futurorum: qui est eventus Apocalypseos extremus.

S. III.

De flumine quod post illam expuitur: & de nova ira Draconis.

1. **R** Ingi Satanas interim, quod viderit avolantem Mulierem, quæ modo jam dicto effugerit vim & se dilataverit: ipse verò cogatur experiri se debilitatum projectione factâ & serpere super terram, quò non valeat eam deprimere. Ergo frustratur spe devorandi partum ejus dudum, & illam nunc assequendi, expuit instar ceti

(sic enim appellatur Isa. 27. v. 1.) EX ORE SUO POST MULIEREM AQUAM; populos hæreticos, & spumam oris Diaboli seductores Hæresiarum, alios ex aliis, successione TAN- QUAM FLUMEN, cujus rapiditate ac vi faciat retrò TRAHI Mulierem & mergi.

Sed enim ADJUVIT TERRA MU-